

„Tak co, Kristiáne, ještě chvíli se udržíš?“ otočila se na něj Sandra a nemohla si nevšimnout, kam jeho oči právě hledí.

Usmála se na něj.

Podíval se jí do očí a úsměv jí oplatil.

„Popravdě, docela rád bych chvíli zastavil,“ odpověděl, počkal, až Sandra sama zastaví a sesedne, a poté z koně opatrně seskočil. Společně přivázali oba koně za otěže ke stromu a ponechali jim chvíle odpočinku.

„Takže?“ stoupla si Sandra čelem ke Kristiánovi. „Povězte mi něco víc o sobě, pane Kříži,“ podívala se na něj.

„Možná jsem jiný, než jaký se ti zdám.“ Upřeně se na ni zadíval.

„Tomu já nevěřím, pane Kříži,“ rozhodla se Sandra ho trochu poškádlit a stoupla si ke Kristiánovi ještě mnohem blíž.

Díval se na ni. Byla krásná, v té chvíli odvážná, ale její pohled byl pořád tím stejným pohledem „plaché laně“. Cítil, že právě teď ji může mít.

„Promiň, Sandro, takhle to mezi námi nechci mít,“ překvapil ji svými slovy. Podívala se na něj trochu překvapeně.

„Promiň, asi jsem si to celé špatně vyložila,“ odpověděla mu po chvíli.

„Pojď sem, vyzval ji a současně s tím ji vzal za ruku.

„Nejsem takový, jaký se ti zdám,“ zopakoval.

Vraceli se pozvolna širokou loukou ke stájím a nikdo z nich nemluvil. Celou cestu Sandra přemýšlela, co jí tím chtěl Kristián říct. Přitahoval ji, ale zdálo se, že on je k jejím náznakům chladný. Jako by se bál pustit si nějakou ženu k sobě blíž. Dominika. Vzpomněla si Sandra na jejich rozhovor. Dominika mi přece vyprávěla, že jsou u Kristiána věci, o kterých by raději nevěděla. Pane Bože, není on Kristián gay? Vloudilo se jí do hlavy hned vzápětí. Proč by to ale skrýval, zrovna on se svým postavením. Ale co když právě proto, napadlo ji.

Když dojeli ke stájím, sesedli a zavedli oba koně do svých boxů, Sandra je začala pozvolna odstrojovat.

„Promiň, na chvíli se vzdám, Sandro, potřebuji vyřídit důležitý hovor,“ omluvil se Kristián, vyšel ven zadním vchodem a vytočil Valentino telefonní číslo.

„Kristiáne, ahoj,“ ozvalo se z telefonu.

„Ahoj, Val. Jak jsi to zvládla?“ odpověděl, chvíli jen poslouchal a pak dodal.: „Myslím na tebe, ahoj.“

Zavěsil a vrátil se zpět do stájí.

Sandra stála zády k němu na konci úzké uličky vedoucí k boxům. Došel až k ní, vzal ji za ruku, otočil ji k sobě, a než stačila cokoli říct, políbil ji.

Byla překvapená, ale ta náhlá situace se jí líbila. Jen náznakem se odtáhla, ale když ji začal líbat znovu, opětovala to. Uchopil ji oběma rukama za pas a přitom ji nepřestával líbat. Rychlým švihem ji vyzvedl na oválný balík slámy, sám zůstal stát před ním a dychtivýma, ale jemnými rukama ji rozepnul a vysvlékl z kalhot i trika. Poté ji lehce přitlačil na hrud', aby jí naznačil, že se má položit na znak.